

[Nathalie Lind]

Men så hørte vi desværre den socialdemokratiske ordfører, og det var jo klare og kontante ord: det var afvisning; socialdemokratiet vil ikke være med.

Jeg ved såmænd ikke, om jeg har grund til at sige så meget mere. Vores standpunkt er kendt: vi vil gerne finde en løsning. Jeg har tidligere måttet give udtryk for, at et også tidligere fremsat forslag måske ikke formelt var det rigtige, men at vi har en vilje til at undgå den situation, at den, der er sagesløs og har været udsat for grov vold, ikke kort tid efter møder voldsmanden på gaden. Vi mener som forslagsstillerne, at det også ville være forebyggende, hvis man ændrede retsplejeloven på dette punkt. Men der er efter den sidste taler sådan set ikke så meget at tilføje; jeg havde håbet, der var en fornuftig mulighed for en forhandling i retsudvalget om dette punkt.

Hvad angår spørgsmålet om beskikkelse af advokat, argumenterer justitsministeren for, at der er gået så kort tid, siden vi fik forbedringen med hensyn til advokat i sager, hvor det drejer sig om voldtægt. Det er da rigtigt, at vi fik det gennemført, men jeg synes nok, vi kan diskutere lidt dybere, end det blev gjort ved gennemgangen her, om der ikke også i de sager, vi her taler om, er brug for en advokatbeskikkelse. Jeg formoder, det også er af økonomiske grunde, og jeg respekterer fuldt ud, at man ikke nu kan give tilsagn til dette.

Men jeg vil dog stille det spørgsmål: har ministeren helt lagt på hylden – vi fik jo ellers en ganske grundig gennemgang af offerets stilling – tankerne om at udbygge loven om erstatning til ofre for forbrydelser? Der blev givet folketinget et klart tilsagn – det var i daværende justitsminister Orla Møllers tid – om, at man nøje ville følge dette, og at man ville arbejde for bl.a., at det blev en egentlig ret og ikke en skønmæssig vurdering, der var tale om her. Vi kan selvfølgelig i udvalget få det nærmere belyst, men det kunne være interessant at høre ministerens principielle holdning til dette, når vi nu taler om støtte og hjælp til den forurettede i voldssager.

**Knud Lind (FP):**

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at fremskridtspartiet har stor forståelse for de kon-

servatives lovforslag og også er positivt indstillet over for de tanker, man gør sig i lovforslaget.

Angående advokatbistand til volds ofre har justitsministeren nævnt her, at der var mulighed i forvejen. Man kunne stille sig det spørgsmål, om det konservative folkeparti måske burde have tøvet lidt og afventet de resultater, som kommer efter indførelsen af advokatbistand til voldtægts ofre. Som den tidligere justitsminister nævnedes sidste gang, var der i øvrigt også, for så vidt angik advokatbistand til voldtægts ofre, dengang tale om langt færre end det, man fra det konservative folkeparti her kræver, idet det er en langt større gruppe.

Vi forstår dog alligevel det konservative synspunkt: det er, om man til tider glemmer volds offeret og mere fokuserer på den anklagede. Vi forstår også de konservatives indstilling til spørgsmålet om retshåndhævelsen. Det er mit indtryk, at befolkningen ikke forstår, at den anklagede kan være på fri fod, så man f.eks. i en provinsby næste dag kan møde den pågældende på gaden. På det punkt er det, som om den dømmende myndighed ikke er i takt med befolkningens forståelse af retshåndhævelsen. Vi vil i hvert fald gå ind i et positivt udvalgsarbejde angående lovforslaget.

**Ebba Strange (SF):**

En udvidelse af varetægtsfængslingens grundlag er blevet en hjertesag for det konservative folkeparti. Det er efterhånden mange forslag, vi har set her i tinget, som handler om denne sag, og jeg kan forstå, at det konservative folkeparti arbejder med sagen for at prøve at skaffe et flertal for deres synspunkter.

Efter bemærkningerne til lovforslaget er formålet angiveligt at fremme en hurtigere retsforfølgning.

Socialistisk folkeparti afviser enhver udvidelse af varetægtsfængslingens afsnitene både i retsplejeloven og i straffeloven. Vi mener, at der varetægtsfængsles nok i dette land, og at der varetægtsfængsles for længe i dette land. Derfor er det vores formål med arbejdet på dette område at gå i den modsatte retning.

Det siger jeg, efter at jeg har nævnt det angivelige formål, for vi er naturligvis ikke modstandere af en hurtigere retsforfølgning.